

ศิลาห่มุม โดย... มนูญ วิสิฐนนทชัย

วันที่ 18 มิถุนายน 2009 เวลาประมาณ 20 นาฬิกาเศษ ผมกลับเข้าบ้านเปิดทีวีดูข่าว ดังเช่นเคยปฏิบัติปรกติ แม่บ้านซึ่งกลับจากฉลองพระหฤทัย พระเยซูเจ้า อารามคลองเตย เดินจากชั้นบนบ้านลงมาแจ้งให้ทราบว่า

“ขอแสดงความยินดีด้วย คุณพ่อพิบูลย์ ได้รับแต่งตั้งจากพระสันตะปาปา ให้เป็นพระสังฆราชมิสซัง นครสวรรค์ แทนพระคุณเจ้าเกรียงศักดิ์ ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นพระอัครสังฆราช อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ พระคาร์ดินัล มีชัย ประกาศในพิธีมิสซาฉลองอารามวันนี้ และบอกว่าหนังสือแต่งตั้งอย่างเป็นทางการจากกรุงโรม จะประกาศพรุ่งนี้ ในวันที่ 19 มิถุนายน 2009.....”

ผมเงยไปพักใหญ่...

“เฮ้! ไม่เห็นแสดงความยินดีตื่นเต้นอะไรเลย.....”

จะให้ตื่นเต้นยินดีด้วยยังงี้ไหว ตำแหน่งพระสังฆราชหมายถึงบิดาของคนที่สังฆมณฑล ต้องคอยเป็นกำลังใจสร้างพลังชีวิตร่วมแก้ปัญหาให้กับกลุ่มชนต่าง ๆ แล้วตัวคุณพ่อพิบูลย์เอง ขณะนี้ อายุ 63 ปี อีก 2 ปีจะอยู่ในกลุ่มพระสงฆ์เกษียณเข้าพัก “บ้านอัคราฮัม” ริมสระน้ำบ้านเณรนักบุญยอแซฟ สามพราน หมดภาระหน้าที่ประจำเหมือนพระสงฆ์ทั่วไปของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ นี่จะต้องทำหน้าที่รับผิดชอบหนักขึ้นอีกต่อไปจนกว่าจะถึงอายุ 75 ปี จึงขอลาเกษียณได้ ตัวท่านเผชิญทางเขนหนักของชีวิตตั้งแต่วันแรกด้วยการเกิดก่อนกำหนด อยู่ในครรภ์คุณแม่เพียง 7 เดือน หัวใจไม่สมบูรณ์เป็นโรคลิ้นหัวใจรั่ว พออายุ 18 ปี ระหว่างปิดเทอมใหญ่เดือนมีนาคม 1965 เข้ารับการผ่าตัดหัวใจที่โรงพยาบาลจุฬาฯ การแพทย์สมัยนั้นยังไม่ทันสมัยมากนัก รายงานจากสถิติหมอใหญ่ทำการผ่าตัด คนไข้เกือบ 50%ไม่ยอมตื่นมาดูโลกอันสวยงามนี้อีกต่อไป

ครอบครัวของเราเป็นชาวจีน คุณแม่อพยพจากผืนแผ่นดินใหญ่ประเทศจีน นั่งเรือสำเภาจากฮ่องกงมาขึ้นฝั่งที่กรุงเทพฯ ก่อนย้ายมาเมืองไทย เกิดโรคฝีดาษระบาดอย่างหนักในเมืองที่คุณแม่อยู่ผู้คนล้มตายมากมาย คุณแม่ติดเชื้อด้วยต้องไปนอนบนใบตองในกลุ่มคนที่เป็นด้วยกัน เพื่อป้องกันไม่ให้ติดต่อไปยังคนอื่น คุณยายก็คิดว่าโอกาสรอดน้อยมาก ทำใจไว้แล้วและไม่ได้ตามไปดูแลเพราะเกรงจะติดเชื่อนำมาแพร่กับคนในบ้านเพิ่มขึ้นอีก และในอาทิตย์หนึ่ง... ไม่แน่ใจว่ายาวนานสักเท่าใด คุณแม่เดินกลับเข้ามาบ้าน.....

“เฮ้! ลือไม่ตายหรือ....!” คุณยายทักงุนงง เหมือนกับไม่เชื่อสายตาตัวเอง

คุณแม่ชื่อ “ซุนบ๊วย” เป็นคนพูดเก่งมาก กลุ่มพลมารีรุ่นอาวุโสรู้จักท่านเป็นอย่างดี เมื่อถึงเวลารายงานกิจกรรมของเปรีติเคียมที่ตนสังกัดในการประชุมสภาจะเรียกเสียงเฮ...และฮา.....อย่างครึกครื้นในบรรดาเพื่อนพลมารีด้วยกันสนุกสนาน ถ้าเอ่ยชื่อท่าน คนที่รู้จักกันอย่างดีจะยิ้มและหัวเราะเล็กน้อย นี่ก็เอกลักษณะพิเศษเฉพาะตัว ใครที่ออกอาการเช่นนี้แสดงว่ารู้จักจริง

คุณพ่อชื่อ “นายช้วน แซ่ตั้ง” ใช้หนังสือเดินทางต่างดาวเช่นกัน ชีวิตในวัยเด็กอยู่แถวบางเขินกหนึ่ง วัดธรรมาสันักบุญเปโตร ธนบุรี เมื่อแต่งงานกับคุณแม่ได้ย้ายมาอยู่ วัดพระแม่สกตสวงเคราะห์ บางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ทำสวนปลูกผัก ผลไม้ เลี้ยงสัตว์ และรับงานก่อสร้างเล็ก ๆ น้อย ๆ

อาชีพทำสวนบังคับให้ตื่นแต่เช้า เพาะชำลงดินพักก่อนควงอาทิตย์ทองแสงเจิดจ้า ถ้าทำคอนสายผักจะเหี่ยวเฉาตายง่าย งานรดน้ำ ถางหญ้าปรับคันดินเป็นสิ่งที่เป็นประจำวัน แต่พอถึงเวลาตัดผักไปขาย บ่อยครั้งถูกกดราคา จนกระทั่งค่าเชือกกล้วยมัดผักรวมค่าขนส่งแพงกว่าราคาที่ตลาดรับซื้อ ทำให้ตัดใจพรวนดินกลบทิ้งผลงานจากหยาดเหงื่อแรงกายที่ทุ่มเทไปแรมเดือนเปลี่ยนเป็นปลูกพริกหรือพืชอย่างอื่นแทน

ที่บางบัวทองนี้ เด็กชาย “เซ่งหลี แซ่ตั้ง” ถือกำเนิดขึ้น ใช้ชื่อนี้ตั้งแต่เด็ก จนกระทั่งถึงชั้น ม.ศ. 3 จึงเปลี่ยนชื่อพร้อมกับนามสกุลเป็น “นายพิบูลย์ วิสิฐนนทชัย” ด้วยสุขภาพหัวใจไม่สมบูรณ์ตั้งแต่เด็ก การอพยพย้ายถิ่นทำมาหากินของคุณพ่อคุณแม่ การเริ่มต้นชีวิตอย่างทุลักทุเลยากลำบากของท่าน ช่วยให้เข้าใจชีวิตได้อย่างลึกถึงแก่น ถึงจิตวิญญาณของผู้ประสบชะตากรรมเช่นเดียวกัน พร้อมกับรอยยิ้มการส่งกำลังใจถึงกันและเขียนเขียนถึงบ้านลูก ๆ ในหน้าที่ใหม่ฐานะ “พระสังฆราช” ที่พระบิดาทรงมอบให้ ดูเหมาะสมกับงานอภิบาลกลุ่มคริสตชนจำนวนมากในมิสซังนครสวรรค์ ที่ผู้คนต้องการกำลังใจเพื่อฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ ให้ถึงฝั่งฝันของชีวิตคนที่ดิ้นรน เพื่อเป็นพลังเข้มแข็งสำหรับประเทศชาติสังคมโลกโดยรวมต่อไป

การทำหน้าที่พระสังฆราช เป็นดัง “ศิลาห่มุม” ที่จะคอยประสานผลประโยชน์และบรรเทาความทุกข์ยากของกลุ่มคนสองฝ่ายที่เป็นดั่งกำแพงต่างกันสองด้านให้ยืนอยู่เคียงคู่กัน ในขณะที่เราตั้งมั่นด้านของเราให้เข้มแข็ง ก็พบว่าจะต้องเผชิญปัญหาและต้องร่วมมือกับ “ศิลาห่มุม” อีกหลาย ๆ ด้านพร้อมกันไป วิหารของพระเจ้ามี “ศิลาห่มุม” อย่างน้อยสี่จุดเพื่อยืนหยัดเป็นวิหารสมบูรณ์งามสง่า หากมีเพียงกำแพงสามด้านหรือสองด้านเท่านั้นก็ไม่อาจประกาศเป็นวิหารที่สร้างเสร็จสมบูรณ์ได้ ในทุกสังคมเราจะพบกับคนต่างศาสนา ต่างความคิดทางการเมืองประเพณีวัฒนธรรม ต่างเพศ ต่างวัย สังคมที่แตกต่างนี้เมื่อจัดระเบียบให้เข้ารูปเข้ารอยก็ประกอภกันขึ้นเป็นวิหารงามสง่า

จึงขอพระพรจากพระจิตเจ้า ความรักจากดวงหทัยพระเยซูเจ้า และพระแม่สกลสงเคราะห์ผู้เป็นองค์อุปถัมภ์ประจำวัดแรกเกิดของครอบครัวเรา ประสพพระพรช่วยให้ พระคุณเจ้า ยอแซฟ พิบูลย์ วิสิฐนนทชัย ได้ทำหน้าที่ “ศิลาห่มุม” ฝ่ายคริสตชนที่เข้มแข็งคอยประสานสัมพันธ์กับ “ศิลาห่มุมอื่นๆ” ประกอภกันเป็นวิหารหรือบ้านอันงามสง่าสงบงดงามร่มเย็นและรุ่งเรืองตลอดยุคสมัยของท่านที่ทำหน้าที่ “ประมุข” และ “บิดา” ประจำสังฆมณฑลนครสวรรค์ตลอดไป